

การพัฒนาแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม
Development of Internal Educational Quality Assurance
Management Model of Private Schools in
Samut Songkhram Province

พิเชษฐพงศ์ จิตรวัฒน์, พัชราภรณ์ ดวงชื่น และอภินันต์ อันทวีสิน
Pichetpong Jitawat, Patcharaporn Duagchuen and Apinun Untaweasin
คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน
Multidisciplinary College Christian University of Thailand
Corresponding Author, E-mail: pj.toun@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 2) ออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3) ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 4) เปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และ 5) ศึกษาผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนกษัตริย์เฉลิมพระเกียรติ เป็นโรงเรียนปฏิบัติการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมินรูปแบบ แผนปฏิบัติการทดลอง แบบประเมินก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบ และแบบประเมินผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า เพื่อให้สถานศึกษามีแนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาจากรูปแบบ 5Co-PDCAA เป็นต้นแบบที่จะส่งเสริมให้มีการดำเนินงานการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ การตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้การหาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยใช้ค่าความสอดคล้อง (IOC) ปรากฏว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ และเป้าหมายของรูปแบบ โดยข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.80 – 1.00 สถิติที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test Dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงครามในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม คือ 5Co-PDCAA Model ประกอบด้วย การร่วมกันวางแผน พัฒนาคุณภาพ การร่วมกันปฏิบัติตามแผน การร่วมกันตรวจสอบ การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา และการร่วมกันรับผิดชอบ

3. มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับ 0.80-1.00

4. ผลการทดลองพบว่า หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ผลการใช้รูปแบบในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน, รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

Abstract

This research has specific objectives to 1) Study the issues in the internal quality assurance management of private schools in Samut Songkhram Province, 2) Design and develop a management model, 3) Evaluate the proposed model, 4) Compare the experimental results before and after implementation, and 5) Examine the effectiveness, efficiency, and value of the model. The sample group included Kongli Jianmin School, an experimental school. The instruments used for data collection were questionnaires, model evaluation forms, experimental plans, pre- and post-experiment evaluation forms, and evaluation forms for model use in terms of efficiency, effectiveness, and value. To provide educational institutions with guidelines for developing internal educational quality assurance from the 5Co-PDCAA model as a prototype to promote the implementation of internal educational quality assurance management and to comply with the specified educational standards effectively. The quality of the instrument was examined by using the consistency test between the questions and the objectives by 5 experts using the consistency score (IOC). It appears that the experts agree with the principles, objectives, processes and goals of the model. The questions are consistent with the set objectives with an internal consistency value (IOC) between 0.80 and 1.00. The statistics used in the research include mean, standard deviation, t-test dependent and content analysis.

The research results found that:

1. The overall problem of internal educational quality assurance management in private schools in Samut Songkhram Province is at a high level.
2. The internal quality assurance management model of private schools in Samut Songkhram Province is the 5 Co-PDCAA Model, consisting of joint quality development planning, joint implementation of the plan, joint inspection, joint improvement and development, and joint responsibility.
3. The consistency index is at the level of 0.80-1.00.
4. The experimental results found that after the experiment, it was significantly higher than before the experiment at the statistical level of .01.
5. The results of using the model in terms of efficiency, effectiveness, and value were at the highest level.

Keywords: Management, Internal Educational Quality Assurance, Internal Educational Quality Assurance Model

1. บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้าน รวมถึงด้านการศึกษา ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศ การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นเครื่องมือในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ ในศตวรรษที่ 21 การศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศไทยได้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษา ดังปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (2560) ที่ระบุให้มีการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดให้การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม ดังนั้นการศึกษาที่มีคุณภาพนั้นจำเป็นต้องมีการควบคุมคุณภาพ มีกลไกรักษาคุณภาพ และยกระดับมาตรฐานคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายว่า การจัดการศึกษาของสถานศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐาน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติจึงได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการปฏิรูประบบการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีนโยบายปรับปรุงมาตรฐานและตัวชี้วัดให้มีจำนวนน้อยลง กระชับและสะท้อนถึงคุณภาพอย่างแท้จริง แต่โดยภาพรวมแล้วคุณภาพการศึกษาของไทยยังไม่เป็นที่พึงพอใจของสังคม

สาเหตุหนึ่งมาจากการที่ไม่ได้ให้ความสำคัญเรื่องการประเมินและการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่น ๆ เช่น การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษายังเน้นการตรวจสอบเอกสารมากกว่าการพัฒนาคุณภาพ และการประกันคุณภาพภายในและภายนอกที่ไม่สอดคล้องกัน กระทรวงศึกษาธิการ (2562)

โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงครามได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ผลจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่ (พ.ศ. 2559-2563) ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ได้แก่ การขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของครูและบุคลากรเกี่ยวกับกระบวนการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งไม่ตรงกับหลักการ แนวทาง และเจตนารมณ์ รวมถึงการมองว่าเป็นการเพิ่มภาระงาน จึงทำให้ขาดการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่ (2564)

จากสภาพปัญหาคุณภาพการศึกษาไทยที่ยังไม่เป็นที่พึงพอใจของสังคม แม้จะมีการปฏิรูประบบการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะในโรงเรียนเอกชนจังหวัดสมุทรสงครามที่พบปัญหาการขาดความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของครูในกระบวนการประกันคุณภาพภายใน ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่แท้จริงของการประกันคุณภาพการศึกษา และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม
4. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
5. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณเชิงคุณภาพ

3.2 ประชากร พื้นที่วิจัย และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 8 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลโดยการเลือกแบบเจาะจง คือ ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายบริหาร งานวิชาการ ครูหัวหน้าระดับชั้นปฐมวัย ครูหัวหน้าระดับชั้นขั้นพื้นฐานแห่งละ 4 คน รวมทั้งสิ้น 32 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติการทดลอง คือ โรงเรียนกทลี้เจ็ยนหมิน โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง รวมทั้งสิ้น 11 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 แบบ ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 2) แบบประเมินก่อนและหลังการทดลองตามแผนปฏิบัติการ 3) แบบประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าในการใช้รูปแบบ ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้ 1) ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแล้วสร้างเป็นแบบสอบถามซึ่งมีข้อความที่ครอบคลุมเนื้อหาในการประเมินแต่ละองค์ประกอบที่ผู้วิจัยกำหนดเป็นรูปแบบ 2) ปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความถูกต้องและความชัดเจน นำแบบสอบถามมาปรับปรุงและพัฒนาให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น 3) นำเครื่องมือแต่ละชุดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ก่อนนำไปใช้และให้ผู้ตอบแบบสอบถามดำเนินการตามกระบวนการวิจัย โดยมีเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ คือ ผู้ที่มีความรู้ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวข้องกับทางการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีประสิทธิภาพ 4) นำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุงแก้ไขรายข้อมาพัฒนาให้มีความสมบูรณ์เพื่อนำไปดำเนินการต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ 1) ผู้วิจัยขอหนังสือจาก คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและทดลองใช้รูปแบบ 2) ผู้วิจัยประสานงานกับสถานศึกษาเก็บข้อมูลและทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม 3) ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ทั้ง 8 แห่ง และเก็บแบบสอบถามกลับคืน 4) ผู้วิจัยประชุมชี้แจงทำความเข้าใจแก่ผู้บริหารและครูที่เป็นกลุ่มทดลองโรงเรียนกทลี้เจ็ยนหมิน 5) ผู้วิจัยทดลองใช้รูปแบบตามแผนปฏิบัติการโดยใช้ระยะเวลา 1 ภาคเรียน โดยให้มีการประเมินก่อนการใช้รูปแบบและมีการประเมินหลังใช้รูปแบบ 6) ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามหลังการทดลองใช้รูปแบบโดยใช้แบบ

ประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการใช้รูปแบบ ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล 1) สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้แบบสอบถาม หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) การออกแบบและสร้างรูปแบบ 5Co-PDCAA Model จากการสังเคราะห์ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) การประเมินรูปแบบโดยการหาค่าความ สอดคล้องวัตถุประสงค์กับเนื้อหา (ค่า IOC) 4) การเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบตาม แผนปฏิบัติการทดลอง หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่าที (t-test Dependent) 5) ศึกษาผลการใช้รูปแบบโดยประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล ด้านคุณค่า หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเกณฑ์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

3.6 การนำเสนอผลการศึกษาวิจัย นำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม เผยแพร่แก่ กลุ่มผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสงครามเพื่อกำหนดเป็นนโยบาย ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม สถานศึกษาอื่น ๆ ของภาครัฐ และตีพิมพ์เป็นบทความวิจัยเชิงวิชาการ

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวม

ลำดับที่	สภาพปัญหา	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1	การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ	3.89	0.77	มาก
2	การร่วมกันปฏิบัติตามแผน	3.88	0.78	มาก
3	การร่วมกันตรวจสอบ	3.86	0.80	มาก
4	การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา	3.84	0.76	มาก
5	การร่วมกันรับผิดชอบ	3.87	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย		3.87	0.78	มาก

ตารางที่ 1 สภาพปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวม พบว่า มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87, SD=0.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมาก และสามารถ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ

($\bar{x}=3.89,SD=0.77$) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน ($\bar{x}=3.88,SD=0.78$) การร่วมกันรับผิดชอบ ($\bar{x}=3.87,SD=0.79$) การร่วมกันตรวจสอบ ($\bar{x}=3.86,SD=0.80$) และการร่วมกันปรับปรุงพัฒนา ($\bar{x}=3.84,SD=0.76$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

4.2 ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยทำการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และได้นำมาบูรณาการเป็นกรอบความคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัยให้เหมาะกับบริบทของโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สิ่งเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ 2) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน 3) การร่วมกันตรวจสอบ 4) การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา 5) การร่วมกันรับผิดชอบ

4.3 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ปรากฏว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นด้วยโดยค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ $IOC \geq 0.50$

4.4 ผลการเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

Paired Samples Statistics

	n	Mean	Std. Deviation	t	Sig. (2-tailed)
Pair 1 pretest	11	2.17	0.37	36.765	0.00**
Posttest	11	4.21	0.31		

** $p \leq .01$

ตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มทดลองเกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 11 คน มีค่าเฉลี่ยก่อนการทดลอง เท่ากับ 2.17 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.21 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่า t-test มีค่าเท่ากับ 36.765 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.5 ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับการประเมิน
1	ด้านประสิทธิภาพ	4.64	0.48	มากที่สุด
2	ด้านประสิทธิผล	4.67	0.43	มากที่สุด
3	ด้านคุณค่า	4.60	0.48	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.64	0.46	มากที่สุด

ตารางที่ 3 ผลการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ผลปรากฏโดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.64,SD=0.46$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ ด้านประสิทธิผล ($\bar{X} = 4.67,SD=0.43$) ด้านประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.64,SD=0.48$) และด้านคุณค่า ($\bar{X} = 4.60, SD=0.48$)

5. อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามข้อคำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

5.1 การศึกษาพบว่าปัญหาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อทุกขั้นตอนถัดไป ปัญหาหลักเกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจในระบบประกันคุณภาพ การขาดการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย และการขาดแคลนงบประมาณและทรัพยากร ด้านการร่วมกันปฏิบัติตามแผน พบว่าประเด็นการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากบุคลากรขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ขาดการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบร่วมกัน และมองว่างานประกันคุณภาพเป็นภาระมากกว่าประโยชน์ ด้านการร่วมกันรับผิดชอบ พบว่าการร่วมรับผิดชอบผลการปฏิบัติงานตามเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบประกันคุณภาพ สาเหตุมาจากการขาดความเข้าใจในเป้าหมายร่วม การไม่มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน และวัฒนธรรมองค์กรที่

ไม่สนับสนุนการมีส่วนร่วม ด้านการร่วมกันตรวจสอบ พบว่าการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่ต้องเป็นระบบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากข้อมูลที่ต้องเป็นรากฐานสำคัญของการวิเคราะห์และการตัดสินใจที่มีคุณภาพ ด้านการร่วมกันปรับปรุงพัฒนา พบว่าการเผยแพร่ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างแรงบันดาลใจและแนวปฏิบัติที่ดีให้กับสถานศึกษาอื่น ควรมีการผลักดันให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลรัตน์ จิตวิษัรวรกุลและคณะ (2560) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 พบว่า ปัญหาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา คือ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ล่าสมัย จัดเก็บข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ไม่เป็นระบบ ไม่ทันสมัยบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบประกันคุณภาพศึกษาน้อย ดำเนินงานประกันคุณภาพไม่เป็นระบบ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดการระดมทรัพยากร การประชาสัมพันธ์และความร่วมมือจากชุมชนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีน้อย การประเมินและติดตามการทำงานไม่ชัดเจน ผู้บริหารและบุคลากรมีภาระงานอื่นมาก การนำเสนอรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปียังไม่เป็นระบบ ไม่สัมพันธ์กัน ผลการประเมินนำมาใช้น้อย

5.2 ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบ ผู้วิจัยได้นำหลักการและแนวคิดจาก ทฤษฎีวงจรการบริหารงานคุณภาพเดมมิง (Deming Cycle, 1982) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2561) แนวปฏิบัติการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา (2561) รวมทั้งงานวิจัยของ จันทร์สุดา บุตรชาติ (2557) เรื่องการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1 ญัฐพัชร วงศ์พัฒนาธนเดช (2559) เรื่องการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ (Co-Planning) 2) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Co-Doing) 3) การร่วมกันตรวจสอบ (Co-Checking) 4) การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา (Co-Action) 5) การร่วมกันรับผิดชอบ (Co-Accountability) ผู้วิจัยตั้งชื่อรูปแบบนี้ว่า 5Co-PDCAA Mode ซึ่งสอดคล้องกับ ญัฐพัชร วงศ์พัฒนาธนเดช (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การเตรียมความพร้อม 2) การรวบรวมปัจจัยพื้นฐานและความต้องการ 3) การวางแผนพัฒนา 4) การปฏิบัติตามแผนและปรับปรุง 5) การติดตามและยกระดับองค์ความรู้ 6) การประเมินผลสรุป และผลการทดลองใช้

รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ เห็นว่ารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้ กระบวนการจัดการความรู้ มีประโยชน์ เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียน ช่วยให้การดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้ กระบวนการจัดการความรู้มีความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ครอบคลุมอยู่ในระดับมากที่สุด กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจ และความ คิดเห็นต่อความสำเร็จของการดำเนินการตามรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ผลการประเมินรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน มีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด สมุทรสงคราม ที่นำมาทดลองใช้มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในมีความถูกต้องตามหลักการและทฤษฎี มีขั้นตอน องค์กรประกอบ และรายละเอียดที่ชัดเจน ใช้ภาษาที่สื่อความหมายได้เหมาะสม เข้าใจง่าย มี ขั้นตอนการปฏิบัติที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสามารถนำไปใช้ได้จริง นอกจากนี้ยังมีความ คุ่มค่า และเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา และเกิดการพัฒนาด้านการปฏิบัติงานของครู นำไปสู่การยกระดับคุณภาพของสถานศึกษาต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของ บุญเชิด ภิญญ โอนันตพงษ์ (2521) ที่กล่าวว่า การตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือวัด จะพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม ซึ่งจะครอบคลุมทั้งเนื้อหาและ พฤติกรรมที่ต้องการวัด หากค่า IOC มีค่า .50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามหรือข้อสอบนั้น สามารถใช้วัดได้ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ รัตนะ บัวสนธิ (2564) ที่ระบุว่า การ วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามแต่ละ ข้อ โดยใช้สูตรการวิเคราะห์ค่า IOC ซึ่งผลการวิเคราะห์อยู่ในเกณฑ์แสดงให้เห็นว่าข้อคำถาม นั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้ได้

5.4 ผลการนำรูปแบบไปปฏิบัติการทดลองใช้ พบว่า ผลหลังการทดลองใช้ รูปแบบสูงกว่าผลก่อนทดลอง ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบไปทดลองใช้ มีการกำหนดแผนปฏิบัติการ ทดลองอย่างชัดเจน มีขั้นตอนไม่ซับซ้อน และเป็นกิจกรรมที่มีการดำเนินงานอยู่แล้วอย่าง ต่อเนื่องในสถานศึกษา ทำให้ครูและบุคลากรผู้เป็นกลุ่มทดลอง มีความรู้ ความเข้าใจ ใน วัตถุประสงค์ของการทดลองและขั้นตอนของรูปแบบ ส่งผลให้เกิดความกระตือรือร้นในการ ให้ความร่วมมือตลอดระยะเวลาการทดลอง เนื่องจากตระหนักได้ว่าผลจากการทดลองมี ประโยชน์และเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงานของตน จึงมีผลหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการ

ทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์ (2560) ได้กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบว่า วิธีการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบ มีหลัก 4 ประการ คือ 1) ปรับปรุงการดำเนินงานโดยวิธีการแก้ปัญหาและมีข้อมูลย้อนกลับอย่างเป็นระบบ 2) ปรับปรุงการจัดการด้านการสร้างและพัฒนา โดยใช้การตรวจตราควบคุมอย่างเป็นระบบ 3) ปรับปรุงกระบวนการประเมินผล โดยประเมินการออกแบบส่วนประกอบและลำดับขั้นตอนต่าง ๆ รวมทั้งย้อนข้อมูลกลับและทำการปรับปรุงให้เป็นไปตามการออกแบบอย่างเป็นระบบ 4) สร้างหรือทดสอบทฤษฎีที่นำมาใช้ในรูปแบบการออกแบบ และพัฒนาระบบการดำเนินงานนั้น

5.5 ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ปรากฏผล ดังนี้

1. ด้านประสิทธิภาพ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบที่สร้างขึ้นมีการสังเคราะห์แนวคิดจากทฤษฎีซึ่งเกี่ยวข้องการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ทำให้รูปแบบมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์จริง มีความคุ้มค่าเป็นประโยชน์ มีวัตถุประสงค์และขั้นตอนที่ชัดเจน ทำให้สามารถปฏิบัติงานโดยได้รับความสำเร็จทั้งในด้านความรู้สึกและผลตอบแทนที่คุ้มค่า จึงทำให้ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ วชิรวัชร งามละม่อม (2558) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นการประเมินผลต่อระบบงานภายในของหน่วยงาน ว่ามีการปฏิบัติและใช้ทรัพยากรตามแนวทางที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้าเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ หรือเร็วกว่าที่กำหนด และใช้ทรัพยากรน้อยกว่าที่กำหนด ถือว่าการปฏิบัติงานในองค์การนั้นมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2560) ที่กล่าวถึงประสิทธิภาพว่าเป็นการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ เป็นไปตามขั้นตอนและกระบวนการ หากมีปัญหาหรืออุปสรรคในขณะดำเนินการก็สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ โดยประสิทธิภาพมุ่งเน้นไปที่กระบวนการ การใช้กลยุทธ์และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้มากที่สุด

2. ด้านประสิทธิผล พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นกระบวนการสำคัญในการส่งเสริมให้ครูเกิดการพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงาน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งกระบวนการของรูปแบบในแต่ละขั้นตอนมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรายละเอียดของรูปแบบทั้ง 5 ขั้นตอนสอดคล้องและตอบสนองความต้องการของครู จึงทำให้ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2560) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพ คือ การได้ผลผลิตตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ตรงตามจุดมุ่งหมาย และมีความรู้ ความสามารถ ทักษะที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้รับ โดยประสิทธิภาพมักใช้คู่กับคำว่าประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ (2562) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นการบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่พึงปรารถนา หรือเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ โดยพิจารณาจากการนำผลของงานมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย เป็นการมุ่งทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะเน้นในแง่ของผลลัพธ์ที่ได้มากกว่า

3. ด้านคุณค่า พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้แก้ไขปัญหาและพัฒนาสภาพการปฏิบัติงานจริงของครูในด้านต่าง ๆ ได้ตรงตามความต้องการในสภาพปัจจุบัน อีกทั้งกระบวนการของรูปแบบยังส่งเสริมความสัมพันธ์ในองค์กร ก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรในการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา ซึ่งจะส่งผลดีต่อคุณภาพการบริหารสถานศึกษาด้านอื่น ๆ ตามมาด้วย ดังนั้นผู้บริหารจึงควรตระหนักและให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง คำนึงถึงความเหมาะสมของวิธีการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกิจกรรมและบริบทของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วันชัย ประชาเรืองวิทย์ (2556) ที่ได้กล่าวว่า คุณค่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากต่อจิตใจของแต่ละบุคคล คุณค่าสามารถแบ่งออกเป็นสองชนิด คือ คุณค่าในเชิงวิธีการ และคุณค่าสุดท้ายที่ต้องการไปลงเอย เช่น การมีแฟน นำไปสู่ "การมีความสุข" ฉะนั้น คุณค่าในเชิงวิธีการจึงยังไม่สิ้นสุดในตัวเอง แต่ต้องไปจบที่สถานะจิตที่ต้องการ ซึ่งคือคุณค่าสุดท้ายที่ต้องการไปลงเอยอันจะแตกต่างกันไป และยังสอดคล้องกับ อริญญา เชาวลิต และคณะ (2563) ที่กล่าวว่า คุณค่าเป็นสิ่งที่บุคคล กลุ่มสังคม ให้คุณค่า มีความหมาย มีความสำคัญ และการดำเนินชีวิตนั้นมักจะสอดคล้องกับสิ่งที่ตนเองให้คุณค่า

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนควรนำรูปแบบ 5Co-PDCAA มาใช้ในการประกันคุณภาพภายใน โดยออกแบบระบบที่ยืดหยุ่น เหมาะกับบริบทเฉพาะ บูรณาการการมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีม กำหนดโครงสร้างการขับเคลื่อนที่ชัดเจน พัฒนากลไกการกำกับติดตาม และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนเอกชนเพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี
2. สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพภายในแก่ทุกภาคส่วน เน้นว่าเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ไม่ใช่ภาระงานเพิ่ม และส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานแบบ 5Co เพื่อขับเคลื่อนการประกันคุณภาพอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

3. มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานศึกษาใกล้เคียง จัดทำแผนบริหารทรัพยากรที่ชัดเจนทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดความซ้ำซ้อน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการระดมทรัพยากรเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น

4. สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรทุกระดับ กระตุ้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง สร้างค่านิยมร่วมที่มุ่งเน้นคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ ผนวกรงานประกันคุณภาพให้เป็นส่วนหนึ่งของงานประจำ และมีการยกย่องชมเชยบุคลากรที่มีผลงานดีเด่นเพื่อสร้างแรงจูงใจและความภาคภูมิใจในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

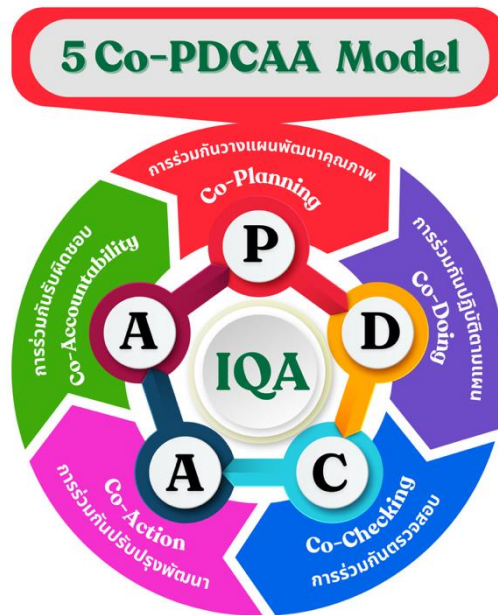
1. ควรมีการศึกษากลไกและกระบวนการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในบริบทของโรงเรียน เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่บูรณาการกลไกการมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการประกันคุณภาพ โดยพิจารณาถึงผลลัพธ์ด้านคุณภาพการศึกษา ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยการนำรูปแบบการบริหารจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติจริง

2. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นการใช้ ซอฟต์แวร์ (software) หรือแพลตฟอร์ม (platform) ที่สามารถติดตามประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วนในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา และผลกระทบของการมีส่วนร่วมต่อผลลัพธ์การศึกษา

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยมีหลักการ ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วม 2) การร่วมรับผิดชอบในผลการจัดการศึกษาและสามารถตรวจสอบได้ 3) การประกันคุณภาพโดยกระบวนการ PDCA เพื่อให้ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์ของการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนจังหวัดสมุทรสงคราม จึงสังเคราะห์ออกมาเป็นรูปแบบ 5Co-PDCA Model ประกอบด้วย 1) การร่วมกันวางแผนพัฒนาคุณภาพ 2) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน 3) การร่วมกันตรวจสอบ 4) การร่วมกันปรับปรุงพัฒนา 5) การร่วมกันรับผิดชอบ ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: แนวทางการศึกษาและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: CURS ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.moe.go.th/backend/wp-content/uploads/2020/10/5.-พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ-พ.ศ.2542-ฉ.4.pdf>
- กมลรัตน์ จิตวิวัฒน์วรกุล และคณะ. (2560). การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 10(2), 220-237.
- เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ. (2562). ประสิทธิภาพ (Efficient) กับประสิทธิผล (Effective). เข้าถึงได้จาก <https://www.iok2u.com/article/informationtechnology/efficient-effective>
- จันทร์สุดา บุตรชาติ. (2557). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. (ดุชนิพนธ์

- ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา. (2560). *การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา*.
(พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐพัชร์ วงศ์พัฒนาธนเดช. (2559). *การพัฒนา รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญเชิด ชำนิศาสตร์. (2556). *การพัฒนา รูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษา
ปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยสยาม.
- พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์. (2560). แนวคิดการสร้าง
และพัฒนารูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนัก
สาธารณสุข. *สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 6(2), 128-135.
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2563). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). *ราชกิจจานุเบกษา* เล่ม134 ตอนที่ 40ก, หน้า
13-14.
- วชิรวัชร งามละม่อม. (2558). *แนวคิดทฤษฎีประสิทธิภาพ*. เข้าถึงได้จาก [http://
learningofpublic.blogspot.com/2015/09/blog-post_51.html](http://learningofpublic.blogspot.com/2015/09/blog-post_51.html)
- วันชัย ประชาเรืองวิทย์. (2556). *คำว่า Value ซึ่งแปลว่า "คุณค่า"*. เข้าถึงได้จาก [https://
web.facebook.com/coachwanchai/posts/570773702980427/](https://web.facebook.com/coachwanchai/posts/570773702980427/)
- อริญญา เชาวลิท และทีมงาน. (2563). *ค้นหาคุณค่าของตนเองและคุณค่าของคนอื่น*.
เข้าถึงได้จาก [http://wachira.ppho.go.th/web_wachira/knowledge_file/
/20200908101129_16.pdf](http://wachira.ppho.go.th/web_wachira/knowledge_file/20200908101129_16.pdf)